Halt2Diabetes-project

Haio: DE SOUTER Elise , U.G.
Promotor: SUNAERT Patricia , U.G.
Praktijkopleider: VAN DEN EYNDE Geert

Context: HALT2Diabetes staat voor Haalbaarheid van Lokale Preventie van Type 2 Diabetes, waar zowel het opsporen als het begeleiden van hoog risicopersonen voor type 2 diabetes naar een gezonde leefstijl de kern van uitmaken. In 2019 gaat dit project onder andere van start in de regio Menen, met als bedoeling later uitgerold te worden over heel Vlaanderen. In deze masterproef zal er een onderzoek gevoerd worden over het verloop van de implementatie in een eerstelijnsgezondheidscentrum in Menen.

Onderzoeksvraag: Hoe staan huisartsen tegenover preventie en implementatie van een grootschalig preventief model in de eerste lijn? Welke motivatie of drempels ervaren patiënten en huisartsen om deel te nemen aan een grootschalig preventieproject en wat kan voor hen verbeteren om meer en beter aan preventie te doen? Welke patiënten werden binnen de praktijk gerekruteerd en hoe evolueerde hun score na de groepssessies? Wat zijn volgens de patiënten bevorderende en belemmerende factoren om deel te nemen aan een grootschalig preventieproject zoals HALT2Diabetes?

Methode: Vooraf werd een literatuurstudie uitgevoerd om inzicht te krijgen in hoe huisartsen en patiënten staan tegenover preventie en implementatie van grootschalige preventieve modellen in de eerste lijn. Binnen het praktijkproject werd nagegaan welke patiënten gerekruteerd werden tijdens de implementatie van HALT2Diabetes en hoe de scores van de deelnemers evolueerden na het doorlopen van de groepssessies over levensstijlverbetering. Vervolgens werd aan de hand van een vragenlijst nagegaan bij zowel deelnemers als niet-deelnemers van het project wat bevorderende en belemmerende factoren waren voor hen om deel te nemen aan het project.

Resultaten: Uit de literatuur blijkt dat huisartsen preventie van diabetes belangrijk vinden, maar er is vrees voor de extra werklast, moeilijk timemanagement en beperkt budget om deel te nemen aan een preventieproject voor DM2. Ook de perceptie over de motivatie van de patiënt zorgde voor een drempel om over het project te beginnen. Ten slotte gaven huisartsen aan dat een gebrek aan gespecialiseerde dieetkennis zorgde voor een terughoudendheid om advies te geven over levensstijlaanpassing ter preventie van DM2. Een belangrijke motivatie voor de huisartsen zou een goede ondersteuning in het project zijn. Wat patiënten in de literatuur als drempel ervaarden om deel te nemen aan een preventieproject voor DM2 was de impact van levensstijlveranderingen op hun dagelijkse leven. Gebrek aan kennis over DM2 en gebrek aan follow up vormden ook een drempel tot deelname aan het project. Wat motiverend werkte om deel te nemen aan een preventieproject voor DM2 was het gevoel om controle te krijgen over hun gezondheid. Ook de huisarts speelde hier een belangrijke rol als motivator en vertrouwenspersoon. In het praktijkproject zien we dat de belemmerende en bevorderende factoren bij de patiënten om deel te nemen aan een preventief project rond DM2 gelijklopend zijn. Van de 500 verstuurde brieven werden er 63 teruggestuurd. 19 van deze patiënten hadden een score van 12 of meer. Acht patiënten werden doorverwezen naar de groepssessies over levensstijlverbetering. Wat de samenstelling van de groep betreft die uiteindelijk deelneemt aan de groepssessies zien we dat vijf van de acht deelnemers een vrouwelijke 65-plusser is. Anderstaligen worden moeilijker bereikt. Zes van de acht deelnemers konden hun score verbeteren in de zes maanden tijd, voornamelijk door meer te bewegen en door gewichtsreductie. Omwille van het beperkte aantal deelnemers aan de

groepssessies is het echter niet mogelijk om hier algemene conclusies te trekken.

Conclusie: De factoren die voor de patiënten uit het praktijkproject ervaard werden als belemmerend of bevorderend kwamen grotendeels overeen met deze uit de literatuurstudie. De huisarts als dirigerende rol is zeer belangrijk in dit preventieverhaal. In onze praktijk werden van de 500 aangeschreven patiënten acht deelnemers doorverwezen naar de groepssessies.